
POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor DP: **Nad'a Vařejčková**

Název práce: *Historie poutního kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi do konce vlády Josefa II.*

Práce spolu s obrazovou přílohou čítá 80 stran, samotný text nepatrně překračuje 60 stran. Velmi obsáhlý je seznam literatury a zejména archivních pramenů. Mezi literaturou jsou rovněž staré tisky, které mají v tomto případě (např. Balbínovo dílo) povahu archivního pramene, a je tedy škoda, že se autorka nerozhodla uvést všechny položky vydané před rokem 1801 zvláště. Dále nezbyvá než litovat, že práce – navzdory názvu – věnuje tak málo místa (vlastně skoro žádné) dobám císaře Josefa II. To je dosti vážný nedostatek.

Jsou tu však – a převažují – klady. Hlavním je skutečnost, že se autorka pustila do ambiciózního zpracování dějin jednoho z nejvýznamnějších poutních kostelů raně novověkých Čech; je vlastně pozoruhodné, že toto téma (nepočítáme-li starou historickou a devoční literaturu) zůstávalo takřka netknuté. Přitom se autorce podařilo prokázat, jak významnou roli hrály Paládium a staroboleslavský jezuitský kostel v konání legitimizujícím jednotlivé panovníky na českém trůnu jako pokračovatele sv. Václava, přemyslovské dědice a obránce oné jediné oprávněné katolické víry. Tato nesmírně zajímavá otázka stojí za další studium: autorka ostatně narazila na informačně velmi bohaté zdroje, které do značné míry využila, ovšem zbývá ještě několik archivních fondů, které by stály za výzkum. Jelikož pro účely práce musela projít stovky stran nejčastěji latinských a německých rukopisů z 17. a 18. století (tedy nesnadno zpracovatelné prameny), je nutno autorčinu práci vysoce ocenit a doufat, že ve výzkumu staroboleslavského kultu a tamních poutí bude ještě pokračovat.

Rozvážíme-li však tyto klady a zápory, o nichž byla zmínka na začátku, musí autor těchto řádků jaksi proti své vůli navrhnout hodnocení předložené práce známkou 2. Pokud však komise projeví více shovívavosti a výsledek nelehkého snažení Nadi Vařejčkové, které navíc probíhalo při jejím novém zaměstnání v Národním památkovém ústavu v Praze (a můžeme být než pyšní na to, že se takto uplatňují absolventi našeho oboru Prezentace a ochrana kulturního dědictví), ohodnotí lépe než já, pak to přivítám s velkým zadostiučiněním a bez jakéhokoliv protestu.

Vratislav, 1. 8. 2016